

Problemlili Çocuklar(anne-babalar)?

En değerli varlıklarımız çocuklarımız, neden bir türlü istediğimizi gibi olmazlar...,

Çocuklar, cennetten (anne rahminden) çıkıp dünyaya geldiklerinde kendilerini bir gaz kümesi gibi algırlar. Ne kendi varlıklarının, ne de dış dünyanın tam olarak farkındadır, bedeninin nerede başlayıp nerede bittiğini bile bilemezler. Nasıl olurda bir süre sonra hem kendisini, hem de dış dünyayı farkederek ve bunların ayırımına varır?

Beynimiz ve annemiz sayesinde hem kendimizi hem de dış dünyayı algılar ve anlamlandırırız. Biyolojik gelişmeyle birlikte beynimizin özellikle sağ tarafı gelişir ve bu bölüm sayesinde 5 duyumuzla aldığımız verileri işler ve anlamlandırırız. Buradaki en önemli araç ise anne veya çocuğa bakım veren yakınıdır. Bebek önce kendi bedeninin sınırlarını derisindeki sinirlerden aldığı uyarılar vasıtasıyla fark eder. Ne olduğunu bilmediği dış dünyayı da annesinin kendisine, diğer kişilere ve eşyalara davranışını gözlemleyerek öğrenir. Ruhsal gelişim, kişilik gelişimi ilk 6 yaş içerisinde büyük oranda şekillenir ve yerleşir. Ergenlik döneminde de bu dönemde yaşanmış hatalı tutumlar telafi edilebilir.

İnsan hayatında ilk 6 yaş ve ergenlik dönemi çok önemlidir. İlk dönemde kişilik gelişir, ergenlikte de eğer problem varsa bu problemlerin telafisi mümkün olur. Yani ergenlik ikinci ve son bir şanstır. Fiziksel (zeka geriliği, hormonal bozukluklar, organ fonksiyon bozuklukları v.b.) nedenler yokken çocuk veya ergenle ilgili yaşanan problemlerin çok büyük bir ihtimalle nedeni hatalı anne/baba, özellikle anne/bakıcı(bazı durumlarda anne yerine bir bakıcı, baba, anneanne, babaannede çocuğa bakıyor olabilir) tutumudur. Eğer çocuğunuzla ilgili problemler yaşıyorsanız anne/bakıcı olarak çocuğunuzla birlikte sizinde profesyonel yardım almanız çocuğunuzla ilgili yaşadığınız problemin ortadan kalkmasını sağlayacaktır.

Murat HALİŞÇELİK
Sosyal Hizmet Uzmanı,
Aile Danışmanı,
Psikoterapist